

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 970

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 octombrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 270 din 29 mai 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, în ansamblul ei, și în mod particular a dispozițiilor art. 10 ⁴ alin. (1) lit. a) și ale art. 18 din lege	2–7	875. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind aprobarea Actului adițional nr. 5/2025 la Licența de dare în administrare nr. 1.075/1999 a activității miniere de exploatare a nămolului terapeutic din perimetrul Lacu Sărat I — Sectorul Estic, județul Brăila.....	12–13
Decizia nr. 324 din 1 iulie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 495 alin. (1), (2), (3) și (5) din Codul de procedură penală	7–10	876. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind aprobarea Actului adițional nr. 5/2025 la Licența de concesiune nr. 1.145/2000 a activității de exploatare a bentonitei din perimetrul Orașul Nou-Mujdeni I-II, județul Satu Mare	13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
855. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale a hidrogenului 2025-2030 cu perspectiva anului 2050 și a Planului de acțiune pentru implementarea acesteia	11	2.035/1.701/2.101. — Ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului, al ministrului finanțelor și al ministrului muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2025 pentru Societatea Fabrica de Pulberi — S.A. Făgăraș — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului.....	14–16
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
871. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind aprobarea Actului adițional nr. 11/2025 la Licența de concesiune nr. 1.311/2000 a activității miniere de exploatare a andezitului industrial și de construcție din perimetrul Suseni, județul Harghita	12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 270

din 29 mai 2025

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 115/1996
pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane
cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, în ansamblul ei,
și în mod particular a dispozițiilor art. 10⁴ alin. (1) lit. a) și ale art. 18 din lege**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, în ansamblul ei, respectiv a dispozițiilor art. 10⁴ alin. (1) lit. a) și ale art. 18 din lege, în mod particular, excepție ridicată de Cătălin Cherecheș în Dosarul nr. 19/33/2020 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.093D/2020.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna avocat Ioana Sălăjan, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul doamnei avocat, care pune în discuție chestiunea inadmisibilității excepției pe care o poate antama reprezentantul Ministerului Public și solicită respingerea acesteia. Chiar dacă, potrivit înscrisurilor aflate la filele 30-37 din dosar, care privesc practica Curții Constituționale în materie, instanța constituțională s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, însă își poate reconsidera jurisprudența și având în vedere Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 3 martie 2015, pronunțată în Cauza *Dimitrovi împotriva Bulgariei*, doamna avocat solicită respingerea excepției inadmisibilității excepției de neconstituționalitate. Pe fond, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile de lege criticate contravin art. 44 din Constituție, care prevede că bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate. Or, în condițiile în care dispozițiile de lege criticate dau posibilitatea confiscării averii care nu este dobândită în mod ilicit, ci în mod nejustificat, se înfrâng dispozițiile constituționale menționate. Se mai susține că procedura de control al averii nu este conformă normelor constituționale, deoarece dă posibilitatea confiscării unor bunuri care nu au fost dobândite în mod ilicit. Se afirmă că, în speță, după cinci ani, printr-o expertiză contabilă, s-a reușit să se demonstreze că averea este justificată și nu are caracter ilicit.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

neconstituționalitate, având în vedere că instanța de contencios constituțional a reținut în jurisprudența sa că textele criticate stabilesc doar premisele declanșării controlului averilor, nu și ale angajării răspunderii juridice. Pe de altă parte, problema existenței dovezilor certe intră în sfera de aplicare a legii, care este de competența instanței de judecată. Se arată că art. 44 alin. (9) din Legea fundamentală nu exclude confiscarea averii în privința căreia instanța de judecată stabilește că a fost dobândită ilicit, iar din coroborarea acestei norme cu alin. (8) rezultă că pot exista și alte cauze de confiscare în afară de cel al bunurilor destinate, folosite sau rezultate din săvârșirea unei infracțiuni sau contravenții. Se menționează Decizia nr. 388 din 4 iunie 2019 și Decizia nr. 656 din 29 septembrie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea civilă din 6 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 19/33/2020, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, în ansamblul ei, și în mod particular a dispozițiilor art. 10⁴ alin. (1) lit. a) și ale art. 18 din lege.** Excepția a fost ridicată de Cătălin Cherecheș într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect controlul averilor.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că această lege este neconstituțională în ansamblul ei întrucât stabilește procedura în urma căreia poate fi dispusă confiscarea unor bunuri sau sume de bani a căror proveniență nu a fost justificată, prezumând astfel că orice valori care nu sunt justificate au fost dobândite ilicit și instituind posibilitatea confiscării unor bunuri, deși nu au fost destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții, contrar art. 44 alin. (1), (2), (8) și (9) din Constituție.

7. Se apreciază că procedura instituită prin lege este contrară art. 23 din Constituție privind prezumția de nevinovăție, întrucât, potrivit principiilor de drept procesual penal, aplicabile și dreptului contravențional conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, nimeni nu este obligat să își dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu îi profită celui acuzat (*in dubio pro reo*), pe când prin Legea nr. 115/1996, în procedura de confiscare a averii, persoana cercetată trebuie să își dovedească nevinovăția prin justificarea provenienței bunurilor. Mai mult, procedura este contrară și art. 20 din Constituție prin raportare la art. 6 paragraful 3 lit. a) și b) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu impune ca persoanei cercetate să îi fie comunicat în mod complet și precis conținutul acuzației de dobândire ilicită a unor bunuri.

8. Se afirmă că dispozițiile art. 104 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 115/1996 sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1), (2), (8) și (9) și ale art. 23, precum și celor ale art. 20 prin raportare la art. 6 paragraful 3 lit. a) și b) din Convenție întrucât permit comisiei de cercetare a averilor să solicite confiscarea averii persoanei cercetate fără ca această avere să fi fost dobândită în mod ilicit.

9. Se mai susține că art. 18 din Legea nr. 115/1996 este contrar art. 44 alin. (1), (2), (8) și (9) din Constituție întrucât permite instanței de judecată să dispună confiscarea averii persoanei cercetate fără ca această avere să fi fost dobândită în mod ilicit. Totodată, textul este contrar art. 23 și 20 din Constituție prin raportare la art. 6 paragraful 3 lit. a) și b) din Convenție, întrucât confiscarea averii se dispune în absența unei hotărâri judecătorești definitive, prin care să se stabilească vinovăția, penală ori contravențională, și în urma unei proceduri în care persoanei cercetate nu i se comunică în mod complet și precis conținutul acuzației de dobândire ilicită a unor bunuri.

10. Se afirmă că se impune constatarea neconstituționalității Legii nr. 115/1996 în ansamblul ei din cauza modificărilor succesive și a abrogării majorității prevederilor acestei legi, aceasta nemaiconținând alte norme decât cele ce vizează procedura de control a averii în fața comisiei de cercetare a averilor și în fața instanței de judecată.

11. Se mai afirmă că principală critică de neconstituționalitate a acestei proceduri de control al averii vizează incompatibilitatea acesteia cu protecția dreptului de proprietate, cu interdicția confiscării averii dobândite în mod licit și cu prezumția de dobândire licită a averii.

12. Se menționează că textul art. 44 alin. (8) din Constituție este clar în sensul că averea dobândită în mod licit nu poate fi confiscată. Singurele bunuri supuse confiscării sunt, potrivit art. 44 alin. (9) din Constituție, cele obținute în urma săvârșirii unei infracțiuni sau contravenții, adică în mod ilicit. Orice bunuri care nu au fost obținute în această manieră se bucură de o prezumție de dobândire licită.

13. Pornind de la această ipoteză, analizând procedura de control a averii instituită de Legea nr. 115/1996, se observă că aceasta este concepută într-un spirit contrar garanțiilor constituționale de protecție a proprietății întrucât are ca scop dispunerea confiscării unor bunuri în privința cărora nu s-a constatat că ar fi fost dobândite în mod ilicit.

14. Astfel, procedura se abate de la termenii folosiți de Constituție — avere licită/avere ilicită — și operează cu termenii avere justificată/avere nejustificată. Sintagma „avere nejustificată” se referă la bunuri cu privire la care persoana cercetată nu poate demonstra proveniența. Or, în mod evident, astfel de bunuri pot avea o proveniență licită dar, în baza Legii nr. 115/1996, pot fi totuși supuse confiscării. Procedura nu impune în nicio etapă și constatarea caracterului ilicit al averii nejustificate înainte de a se dispune confiscarea, iar practica administrativă și judiciară este constantă în sensul ignorării problematicei caracterului licit sau ilicit al provenienței.

15. Mai mult decât atât, prin utilizarea termenului „nejustificat”, Legea nr. 115/1996 instituie în fapt o răsturnare a sarcinii probei, întrucât nici organele administrative și nici cele judiciare nu trebuie să dovedească proveniența ilicită a bunurilor înainte de a le confisca, ci pe tot parcursul procedurii persoana cercetată trebuie să dovedească proveniența licită a acestora. Or, aceasta înseamnă că în realitate procedura din Legea nr. 115/1996 este o procedură în care operează o prezumție de dobândire ilicită a oricărui bun cu privire la care nu s-a dovedit proveniența licită. Este indiscutabil că o astfel de prezumție este fundamental opusă celei constituționale de dobândire licită a averii.

16. Operând cu această prezumție de dobândire ilicită a oricărei averi nejustificate, adică de dobândire a averii prin săvârșirea de contravenții sau infracțiuni, procedura de control

al averii ajunge în fapt să aibă ca obiect stabilirea vinovăției persoanei cercetate pentru astfel de fapte. Or, în această situație, procedurii trebuie să îi fie aplicabile toate garanțiile constituționale ale unui proces echitabil în materie penală, domeniu care, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, include și materia contravențională atunci când sunt îndeplinite criteriile stabilite de instanța europeană în Decizia din 8 iunie 1976, pronunțată în Cauza *Engel și alții împotriva Olandei*.

17. Se afirmă că, din acest punct de vedere, procedura de control instituită de Legea nr. 115/1996 încalcă art. 23 din Constituție întrucât nu instituie o prezumție de nevinovăție în beneficiul persoanei cercetate, ci impune în sarcina acesteia să probeze caracterul licit al modului de dobândire a bunurilor. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca sarcina probei să revină acuzării și orice îndoială să fie interpretată în avantajul persoanei acuzate, prezumția de nevinovăție fiind încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Decizia din 20 martie 2001, pronunțată în Cauza *Telfner împotriva Austriei*).

18. Mai mult decât atât, în condițiile în care procedura nu obligă autoritățile administrative sau judiciare să stabilească în concret un presupus mod ilicit de dobândire a averii nejustificate, nu sunt respectate nici garanțiile echitabilității procedurii prevăzute de art. 6 paragraful 3 lit. a) și b) din Convenția europeană cu privire la obligația organelor statului de a comunica în mod precis și complet acuzațiile aduse unei persoane și dreptul la apărare. Astfel, procedura de control instituită de Legea nr. 115/1996 nu impune ca persoanei cercetate să îi fie comunicat în mod complet și precis conținutul acuzației de dobândire ilicită a unor bunuri, fiind suficient ca acestea să îi fie comunicat caracterul nejustificat al averii. În astfel de condiții, exercitarea dreptului la apărare cu privire la pretinsa faptă ilicită este imposibilă.

19. Având în vedere toate aceste considerente, se apreciază că procedura de control al averii instituită de Legea nr. 115/1996 este vădit neconstituțională, impunându-se o reconfigurare legislativă în întregime a acesteia pentru a asigura atât îndeplinirea scopului ei, cât și compatibilitatea sa cu normele constituționale și convenționale aplicabile, acesta fiind motivul pentru care excepția a fost formulată în această manieră.

20. În mod particular, chiar dacă s-ar considera că argumentele aduse nu justifică o neconstituționalitate a acestei proceduri în ansamblul său, acestea conduc în mod neechivoc la concluzia neconstituționalității cel puțin a dispozițiilor art. 104 alin. (1) lit. a) și ale art. 18 din Legea nr. 115/1996 care reglementează finalitatea procedurii — aceea de confiscare a averii nejustificate.

21. Se menționează că, din cuprinsul deciziilor Curții Constituționale pronunțate anterior cu privire la aceste norme, respectiv Decizia nr. 599 din 21 septembrie 2006, Decizia nr. 453 din 20 septembrie 2005 și Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, rezultă că niciodată nu s-a stabilit că posibilitatea de a confisca averea constatată nejustificată ar fi în conformitate cu Constituția. Or, în jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a arătat că deturarea reglementărilor legale de la scopul lor legitim, printr-o sistematică interpretare și aplicare eronată a acestora de către instanțele judecătorești sau de către celelalte subiecte chemate să aplice dispozițiile de lege, poate determina neconstituționalitatea acelei reglementări, caz în care Curtea are competența să elimine viciul de neconstituționalitate astfel creat, esențială în asemenea situații fiind asigurarea respectării drepturilor și libertăților persoanelor, precum și a supremației Constituției.

22. Se afirmă că, la acest moment, practica constantă, atât a Agenției Naționale de Integritate, cât și a Comisiei de cercetare a averilor și a instanțelor de judecată chemate să se pronunțe asupra confiscării averii, este în sensul că dispozițiile Legii nr. 115/1996 se aplică în lipsa unei constatări a caracterului ilicit al dobândirii averii nejustificate. Astfel, simpla constatare a lipsei unei justificări în dobândirea bunurilor conduce la solicitarea de confiscare sau la confiscarea bunurilor, deși nu există o constatare anterioară a dobândirii ilicite, ca urmare a săvârșirii unei contravenții sau infracțiuni.

23. În final, se menționează că, pentru motivele expuse, o astfel de situație încalcă prevederile constituționale și convenționale invocate.

24. **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că se impune respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile de lege criticate nu sunt contrare art. 44 alin. (1), (2), (8) și (9) ori art. 23 din Constituție, având în vedere că aceste norme instituie controlul averii numai în cazul în care între averea declarată la data investiției sau numirii în funcție și averea dobândită pe parcursul exercitării funcției se constată diferențe semnificative și există dovezi certe că unele bunuri ori valori nu puteau fi dobândite din veniturile legale realizate de persoana în cauză sau pe alte căi licite. Curtea Constituțională a reținut anterior că art. 44 alin. (9) din Constituție nu exclude confiscarea averii în privința căreia instanța de judecată stabilește că a fost dobândită ilicit și că, din coroborarea alin. (8) și (9) ale art. 44 din Legea fundamentală, reiese că pot exista și alte cazuri de confiscare, în afară de cazul confiscării bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții. De asemenea, procedura nu este contrară art. 20 din Constituție, prin raportare la art. 6 paragraful 3 lit. a) și b) din Convenția europeană a drepturilor omului, întrucât prevederile de lege criticate oferă părților garanțiile necesare asigurării deplinei exercitări a dreptului la apărare și la un proces echitabil.

25. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

26. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, se arată că referitor la pretinsa încălcare a prezumției de dobândire licită a averii, consacrată de art. 44 alin. (8) din Constituție, Curtea Constituțională s-a pronunțat deja, prin Decizia nr. 321 din 29 martie 2007 și, ulterior, prin Decizia nr. 388 din 4 iunie 2019 constatând că această critică este neîntemeiată. Curtea a observat că, pe de o parte, textele criticate stabilesc doar premisele declanșării controlului averii, nu și premisele angajării răspunderii juridice, iar, pe de altă parte, că problema existenței dovezilor certe intră în sfera de aplicare a legii, care este de competența instanțelor judecătorești. Așadar, Curtea a reținut că susținerea autorilor excepției în sensul că textele analizate instituie o „prezumție de iliceitate” care constituie o condiție suficientă pentru declanșarea procedurii de control și pentru angajarea răspunderii și aplicarea sancțiunilor este neîntemeiată. Totodată, Curtea a reținut că art. 44 alin. (9) din Constituție nu exclude confiscarea averii în privința căreia instanța de judecată stabilește că a fost dobândită ilicit și că, din coroborarea alin. (8) și (9) ale art. 44 din Legea fundamentală, reiese că pot exista și alte cazuri de confiscare, în afară de cazul confiscării bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții. În ceea ce privește critica vizând necomunicarea în mod complet și precis a conținutului acuzației de dobândire ilicită a unor bunuri, prin Decizia nr. 397 din 3 iulie 2014 și Decizia nr. 388 din 4 iunie 2019, Curtea Constituțională a constatat că prevederile de lege criticate oferă părților garanțiile necesare asigurării deplinei

exercitări a dreptului la apărare și la un proces echitabil și, prin urmare, critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 21 alin. (3), art. 124 alin. (2) și art. 126 din Constituție, precum și art. 6 din Convenție nu poate fi reținută. Pentru aceste considerente, se apreciază că neîntemeiate argumentele vizând neconstituționalitatea în raport cu art. 20 din Constituție, raportat la art. 6 din Convenție. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 115/1996, se menționează Decizia Curții Constituționale nr. 596 din 20 septembrie 2016. Cu privire la încălcarea prezumției de nevinovăție prevăzute de art. 23 din Constituție, se apreciază că, neaflându-ne într-o procedură penală, dispozițiile constituționale invocate nu sunt incidente în cauză.

27. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

28. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

29. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, în ansamblul ei, și în mod particular dispozițiile art. 104 alin. (1) lit. a) și ale art. 18 din lege, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 28 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile criticate în mod punctual au următorul conținut:

— Art. 104: „(1) *Comisia de cercetare hotărăște cu majoritate de voturi, în cel mult 3 luni de la data sesizării, pronunțând o ordonanță motivată, prin care poate dispune:*

a) *trimiterea cauzei spre soluționare curții de apel în raza căreia domiciliază persoana a cărei avere este supusă controlului, dacă se constată, pe baza probelor administrate, că dobândirea unei cote-părți din aceasta sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat;*”;

— Art. 18: „(1) *Dacă se constată că dobândirea unor bunuri anume determinate sau a unei cote-părți dintr-un bun nu este justificată, curtea de apel va hotărî fie confiscarea bunurilor sau a cotei-părți nejustificate, fie plata unei sume de bani, egală cu valoarea bunului, stabilită de instanță pe bază de expertiză. În cazul obligării la plata contravalorii bunului, instanța va stabili și termenul de plată.*

(2) *Dacă în legătură cu bunurile a căror proveniență este nejustificată rezultă săvârșirea unei infracțiuni, instanța trimite dosarul la parchetul competent, pentru a analiza dacă este cazul să pună în mișcare acțiunea penală.*

(3) *În cazul în care se constată că proveniența bunurilor este justificată, instanța hotărăște închiderea dosarului.”*

30. Autorul excepției consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție și art. 44 alin. (1), (2), (8) și (9) privind dreptul de proprietate privată și prezumția dobândirii licite a averii. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 3 lit. a) și b) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

31. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare, fiind pronunțate, în acest sens, Decizia nr. 321 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 16 mai 2007, Decizia nr. 307 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 4 august 2014, Decizia nr. 596 din 20 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 28 noiembrie 2016, Decizia nr. 605 din 27 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 7 ianuarie 2019, Decizia nr. 388 din 4 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 23 septembrie 2019, și Decizia nr. 656 din 29 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 25 ianuarie 2021, prin care au fost respinse ca neîntemeiate excepțiile invocate.

32. Astfel, prin Decizia nr. 307 din 5 iunie 2014, paragraful 19, Decizia nr. 605 din 27 septembrie 2018, paragraful 14, și Decizia nr. 656 din 29 septembrie 2020, paragraful 35, precitate, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 10 și ale art. 101-104 din Legea nr. 115/1996, referitoare la înființarea, compunerea, funcționarea și atribuțiile comisiei de cercetare a averilor, precum și la procedura specifică efectuării lucrărilor sale, au fost introduse în cuprinsul Legii nr. 115/1996 prin art. 35 pct. 2 și, respectiv, pct. 3 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010. În forma sa inițială, Legea nr. 115/1996 conținea dispoziții relativ asemănătoare, care prevedeau, de asemenea, existența comisiei de cercetare a averilor pe lângă fiecare curte de apel, cu aceeași compunere și având atribuții și procedură specifică asemănătoare. Astfel, Curtea a reținut că actualul art. 10 din Legea nr. 115/1996 este identic, din punctul de vedere al soluției juridice, cu art. 8 din forma inițială a Legii nr. 115/1996, art. 10² corespunde fostului art. 12, art. 10³ preia soluția juridică a fostului art. 13 alin. (1), iar actualul art. 10⁴ conservă, în esență, substanța juridică a fostului art. 14. În concepția originară a Legii nr. 115/1996, controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere era exercitat de către comisia de cercetare a averilor, înființată pe lângă fiecare curte de apel și formată, ca și în prezent, din doi judecători de la curtea de apel și un procuror de la parchetul care funcționează pe lângă curtea de apel. Întrucât Agenția Națională de Integritate a fost înființată abia ulterior, prin Legea nr. 144/2007, controlul averilor nu era declanșat, ca în prezent, prin raportul de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, ci printr-o cerere de sesizare ce putea fi făcută de prim-procurorul parchetului de pe lângă curtea de apel sau conducătorul unității publice la care a funcționat ori funcționa cel a cărui avere era supusă cercetării, precum și de către persoanele care erau supuse, potrivit art. 2 din lege, obligației de declarare a averii și cărora li s-au adus imputări publice cu privire la proveniența averii deținute. Ulterior, a fost adoptată Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2007, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 3 august 2009, cu modificările și completările ulterioare, act normativ care, odată cu intrarea sa în vigoare, a abrogat, prin art. 63 alin. (1) lit. a), dispozițiile art. 8, 9, 12, 13 și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 115/1996, adică acele texte

referitoare la comisia de cercetare a averilor, care însă prezintă o corespondență semnificativă, ca soluție juridică, cu art. 10 și art. 101-104 din Legea nr. 115/1996.

33. De asemenea, prin Decizia nr. 307 din 5 iunie 2014, paragrafele 20, 26 și 27, Curtea a reținut că această comisie nu este un veritabil organ de jurisdicție, de vreme ce nu „spune dreptul” (*juris dictio*), nu dă un verdict și nu îndeplinește o activitate de înfăptuire a justiției, prin acte proprii cu efecte jurisdicționale specifice. În plus, Curtea a constatat că rolul acestei comisii este de a cerceta cele consemnate de Agenția Națională de Integritate prin raportul de evaluare, la sesizarea acestuia — autoritatea administrativă autonomă care are, potrivit art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, doar atribuția de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege. Comisia de cercetare, constituită din doi judecători și un procuror, efectuează propria activitate de cercetare, administrând, într-adevăr, probele prevăzute de lege pentru soluționarea cauzei: citarea persoanelor în cauză spre a fi audiate, luarea de declarații, solicitarea de informații autorităților publice sau oricărei persoane juridice, efectuarea de cercetări locale sau dispunerea efectuării de expertize. Curtea a constatat însă că modalitatea de instrumentare a probatoriului, specific unei instanțe judecătorești, nu este însă un element suficient pentru a-i atribui comisiei de cercetare caracter jurisdicțional, rolul acesteia fiind, în realitate, acela de garantare suplimentară a imparțialității și contradictorialității sub imperiul cărora trebuie să se desfășoare orice activitate de cercetare, alături de garanția ce decurge din însăși modalitatea de constituire a comisiei de cercetare în sine: doi judecători și un procuror. Cu privire la modalitatea de constituire a comisiei de cercetare, Curtea a observat că, potrivit art. 124 alin. (3) din Constituție, „Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”, iar, conform art. 131 alin. (1) și art. 132 alin. (1) din aceasta, procurorii reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenești, desfășurându-și activitatea potrivit principiului legalității, imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției. Curtea a reținut că, astfel cum s-a statuat în jurisprudența sa ulterioară revizuirii din 2003 a Constituției, Ministerul Public este o parte componentă a autorității judecătorești, și nu a puterii executive sau a administrației publice, iar principiul controlului ierarhic este expresia principiului unicității de acțiune a membrilor Ministerului Public, o garanție suplimentară a respectării principiilor legalității și imparțialității în desfășurarea activității judiciare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.503 din 18 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 5 ianuarie 2011, și, respectiv, Decizia nr. 385 din 13 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 mai 2010). În considerarea acestor argumente, Curtea a constatat că nu poate reține pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate prin raportare la prevederile art. 1 alin. (3) și (4), ale art. 11, ale art. 20, ale art. 126 alin. (1) și ale art. 131 alin. (1) și (2), precum și ale art. 21 din Constituție, raportate la art. 6 paragraful 1 din Convenție, și, ca atare, criticile formulate sunt neîntemeiate.

34. Totodată, prin Decizia nr. 307 din 5 iunie 2014, paragrafele 28-31, Decizia nr. 388 din 4 iunie 2019, paragraful 31, și Decizia nr. 656 din 29 septembrie 2020, paragraful 37, Curtea a reținut că această comisie hotărăște cu majoritate de voturi, în termen de 3 luni de la data sesizării, și pronunță o ordonanță motivată prin care poate dispune fie trimiterea cauzei spre curtea de apel competentă, dacă, pe baza probelor administrate, constată că dobândirea unei cote-părți din avere sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat, fie

clasează cauza, când constată că proveniența bunurilor este justificată, fie suspendă controlul și trimite cauza parchetului competent, dacă în legătură cu bunurile a căror proveniență este nejustificată rezultă săvârșirea unor infracțiuni. Curtea a constatat așadar că, spre deosebire de actele jurisdicționale — cum sunt hotărârile judecătorești —, actele emise de comisia de cercetare a averilor, dacă nu dispun clasarea cauzei, au exclusiv rolul de a sesiza instanța judecătorească sau parchetul competent, după caz, acesta fiind singurul lor efect juridic. Din această perspectivă, comisia de cercetare apare ca un organ intermediar între Agenția Națională de Integritate și instanța judecătorească, efectuând o activitate de cercetare prealabilă cu rol de „filtrare”, din totalitatea sesizărilor primite prin rapoartele de evaluare ale Agenției Naționale de Integritate, doar a acelor cauze care, prin intermediul unei „ordonanțe motivate” — deci însoțite de o argumentare temeinică și legală —, vor fi trimise fie instanței judecătorești, fie parchetului competent, spre soluționare definitivă. În final, instanța judecătorească, fiind sesizată potrivit art. 10⁴ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 115/1996 și administrând, dacă părțile o cer, probe noi, constată dacă dobândirea unor bunuri anume determinate sau a unei cote-părți dintr-un bun este sau nu justificată și va putea hotărî, după caz, fie confiscarea bunurilor sau a cotei-părți nejustificate, fie plata unei sume de bani, egală cu valoarea bunului, stabilită pe bază de expertiză. De asemenea, instanța judecătorească poate să trimită dosarul la parchetul competent, dacă în legătură cu bunurile a căror proveniență este nejustificată rezultă săvârșirea unei infracțiuni, iar, în cazul în care constată că proveniența bunurilor este justificată, instanța hotărăște închiderea dosarului. Sentința secției de contencios administrativ a curții de apel competente poate fi atacată în termen de 15 zile de la comunicare, cu recurs, la Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. În considerarea celor arătate anterior, Curtea a constatat că nu poate reține pretinsa încălcare a prevederilor art. 21 alin. (4) din Constituție, care consacră caracterul facultativ și gratuit al jurisdicțiilor speciale administrative. Procedura desfășurată de către comisia de cercetare a averilor, activitatea sa, finalizată prin actul intitulat „ordonanță motivată” ce constituie, după caz, actul de sesizare a secției de contencios administrativ a curții de apel competente, nu prezintă elemente de natură a imprima comisiei de cercetare caracterul unei jurisdicții speciale administrative. Totodată, Curtea a reținut că activitatea de control al averilor persoanelor prevăzute de lege se desfășoară în prealabil celei din fața instanței judecătorești competente, și nu în paralel, iar persoana interesată nu se află în situația de a opta între cele două proceduri, deoarece comisia de cercetare este sesizată exclusiv prin raportul de evaluare al Agenției Naționale de Integritate.

35. De asemenea, prin Decizia nr. 596 din 20 septembrie 2016, paragrafele 23-25, Curtea a constatat că alcătuirea comisiei de cercetare a averilor din doi judecători garantează independența și asigură imparțialitatea activității sale, corectitudinea și obiectivitatea soluției pronunțate în cauză. Totodată, Curtea a reținut că alcătuirea acestei comisii din judecători nu poate fi caracterizată ca o încălcare a normelor constituționale invocate, având în vedere specificul activității comisiei de cercetare a averilor ca un organ intermediar între Agenția Națională de Integritate și instanța judecătorească. De altfel, Curtea a reținut că opțiunea legiuitorului pentru implicarea judecătorilor în alte activități, care nu se referă exclusiv la înfăptuirea justiției, rezultă și din alte reglementări, cum sunt, spre exemplu, cele privind componența Biroului Electoral Central și a birourilor electorale de circumscripție, astfel cum rezultă din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor

pentru Parlamentul European sau Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României. Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că Legea nr. 115/1996 instituie, la art. 15-17 și art. 20, reguli procedurale privind soluționarea de către instanța judecătorească a ordonanței motivate prin care comisia de cercetare a dispus trimiterea cauzei spre soluționare curții de apel în raza căreia domiciliază persoana a cărei avere este supusă controlului, dacă se constată, pe baza probelor administrate, că dobândirea unei cote-părți din aceasta sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat.

36. Referitor la pretinsa încălcare a prezumției de dobândire licită a averii, consacrată de art. 44 alin. (8) din Constituție, prin Decizia nr. 321 din 29 martie 2007, Decizia nr. 388 din 4 iunie 2019, paragraful 33, și Decizia nr. 656 din 29 septembrie 2020, paragraful 39, Curtea a constatat că și această critică este neîntemeiată, dat fiind faptul că prin textele criticate se instituie controlul averii numai în cazul în care între averea declarată la data investiției sau numirii în funcție și averea dobândită pe parcursul exercitării funcției se constată diferențe vădite și există dovezi certe că unele bunuri ori valori nu puteau fi dobândite din veniturile legale realizate de persoana în cauză sau pe alte căi licite. Curtea a constatat că textele de lege criticate nu contravin principiilor statului de drept, principii consacrate de art. 1 din Legea fundamentală, care instituie ca normă de bază a existenței sociale principiul egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate în condițiile prevăzute în ipotezele normelor analizate, fără privilegii sau discriminări. Totodată, Curtea a reținut că art. 44 alin. (9) din Constituție nu exclude confiscarea averii în privința căreia instanța de judecată stabilește că a fost dobândită ilicit și că, din coroborarea alin. (8) și (9) ale art. 44 din Legea fundamentală, reiese că pot exista și alte cazuri de confiscare, în afară de cazul confiscării bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții.

37. În ceea ce privește dispozițiile art. 18 din Legea nr. 115/1996, prin Decizia nr. 604 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 28 ianuarie 2015, paragraful 21, Curtea a constatat că măsura reglementată de textul legal criticat este executată în urma rămânării irevocabile a unei hotărâri judecătorești, adică prin neexercitarea sau după epuizarea căilor de atac, respectiv soluționarea irevocabilă a recursului adresat, potrivit art. 20 din Legea nr. 115/1996, Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Garanțiile pe care le oferă procedura jurisdicțională (publicitate, oralitate, contradictorialitate, exercitarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil etc.) sunt suficiente pentru a putea considera că măsura dispusă se integrează scopului Legii nr. 115/1996.

38. Totodată, prin Decizia nr. 596 din 20 septembrie 2016, paragraful 25, Curtea a reținut că prevederile art. 20 din Legea nr. 115/1996 instituie posibilitatea exercitării, de către părțile interesate, de Agenția Națională de Integritate și procuror, a recursului împotriva sentinței pronunțate de curtea de apel, în termen de 15 zile de la comunicare, soluționarea acestuia revenind Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. În aceste condiții, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate oferă părților garanțiile necesare asigurării deplinei exercitări a dreptului la apărare și la un proces echitabil și, prin urmare, critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 21 alin. (3), art. 124 alin. (2) și art. 126 din Constituție, precum și art. 6 din Convenție nu poate fi reținută.

39. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cătălin Cherecheș în Dosarul nr. 19/33/2020 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și constată că Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, în ansamblul ei, și, în particular, dispozițiile art. 104 alin. (1) lit. a) și ale art. 18 din lege sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 mai 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă

coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 324

din 1 iulie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 495 alin. (1), (2), (3) și (5) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 495 alin. (1), (2), (3) și (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Industrial Software — S.R.L. din Sibiu în Dosarul nr. 1.706/85/2019 al Tribunalului Sibiu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 685D/2020.

2. La apelul nominal răspund, pentru autoarea excepției, avocații Cristina Trelea și Andrei Adrian Georgescu, cu împuternicire depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent-șef învederează că autoarea excepției a transmis la dosarul cauzei note scrise prin care susține admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentanților convenționali ai autoarei excepției. Doamna avocat Cristina Trelea arată că excepția de neconstituționalitate a fost invocată în anul 2019, ca urmare a faptului că procurorul, în aplicarea dispozițiilor legale criticate, a dispus comunicarea la Registrul Comerțului de pe lângă Tribunalul Sibiu a informării privind punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a autoarei excepției. Or, începând cu acest moment și până în prezent, orice act eliberat de autoritatea publică anterefereată include menționarea acestor aspecte. Situația astfel creată, specifică persoanelor juridice, permite o aplicare *mutatis mutandis* a regimului juridic specific cazierului judiciar, întrucât informații privind situația juridică a unei societăți, în curs sau finalizate, sunt disponibile oricărei persoane care accesează digital istoricul respectivei societăți pe platforma registrului comerțului sau acelei persoane interesate care poate obține, la cerere, în schimbul unei taxe modice și având unele date de identificare a societății, documente precum certificatul constatator. În sprijinul acestei comparații sunt amintite Legea nr. 290/2004 privind cazierul judiciar și dispozițiile penale introduse în Codul penal în anul 2006, prin care este reglementată instituția răspunderii penale a persoanei juridice. Ca efect al aplicării dispozițiilor legale criticate, începând cu anul 2019, s-a produs o restrângere a drepturilor autoarei excepției prin generarea unei relații de neîncredere față de societate atât din partea partenerilor contractuali internaționali, care sunt obligați să aplice în prealabil procedurile de verificare a integrității eventualilor parteneri de afaceri, cât și din partea

angajaților societății, care au demisionat, dar și în relația cu instituțiile bancare, care pot să nu mai acorde finanțări în considerarea gradului de risc pe care societatea respectivă îl prezintă în baza înscrisului furnizat de registrul comerțului. De asemenea, societatea autoare a excepției este considerabil afectată și prin restrângerea dreptului de a participa la proceduri de achiziții publice, în condițiile în care aproximativ 80% din activitatea sa se desfășura în relație cu autoritățile publice.

5. În concluzie, doamna avocat susține încălcarea prezumției de nevinovăție, pornind de la compararea situației de față cu procedurile legale prin care se obțin certificatele de cazier judiciar de către persoanele fizice și de către persoanele juridice. Consideră că efectele care se produc asupra societății prin prisma mențiunilor înscrise într-un registru cu caracter public aflat la registrul comerțului sunt similare pedepselor prevăzute de Codul penal pentru persoanele juridice. Nu în ultimul rând, semnaleză caracterul neclar al textelor de lege criticate și solicită admiterea excepției de neconstituționalitate pentru toate motivele prezentate oral în mod succint și detaliate exhaustiv în notele scrise depuse anterior la dosar.

6. Având cuvântul, domnul avocat Andrei Adrian Georgescu susține, pentru autoarea excepției, admiterea acesteia, invocând încălcarea gravă a art. 16 și art. 45 din Constituție. Arată că procedura informării privind starea juridică a persoanei juridice din partea organelor penale către organele de înființare a respectivei persoane juridice a fost reglementată în planul legislației penale în anul 2006, în contextul legii anterioare a cazierului judiciar, Legea nr. 290/2004, astfel că aceasta pare redundantă. Spre deosebire însă de regimul juridic al cazierului judiciar aplicabil persoanelor fizice, doar în privința persoanelor juridice sunt transmise comunicări referitoare la acte procesuale penale precum începerea urmăririi penale sau trimiterea în judecată, acte procesuale care dobândesc caracter public prin accesarea sau solicitarea de către persoanele interesate, ceea ce duce la încălcarea flagrantă a principiului egalității persoanelor în fața legii, reglementat de art. 16 din Constituție, fără nicio distincție între persoanele fizice și persoanele juridice. Astfel, comunicarea acestor acte procesuale și dobândirea caracterului public de către acestea nu pot fi justificate prin rațiuni ce țin de scopul legii — informarea și garantarea executării pedepsei —, întrucât nu aceste acte procesuale garantează punerea în executare a pedepsei, ci doar hotărârea judecătorească definitivă. În ipoteza în care Curtea Constituțională ar considera textul legal criticat ca fiind conform exigențelor impuse de principiul egalității persoanelor în fața legii, se pune problema imprevizibilității acestuia prin prisma caracterului public al informațiilor comunicate autorității de înființare sau de autorizare a persoanei juridice, în condițiile în care informații similare cu referire la persoane fizice, prevăzute de Legea nr. 290/2004 privind cazierul judiciar, nu au caracter public și nu pot fi accesate de către orice persoană. Consideră, așadar, că informarea în discuție ar trebui să se adreseze exclusiv autorității publice de înființare sau de autorizare a persoanei juridice și să nu aibă caracter public. Prin urmare, apreciază util ca printr-o decizie interpretativă Curtea Constituțională să precizeze faptul că textul criticat este constituțional atât timp cât informațiile comunicate de către organele penale către registrul comerțului nu au caracter public.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Consideră că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate formulate, care se întemeiază, în principal, pe comparația dintre persoanele fizice și persoanele juridice sub aspectul regimului juridic al cazierului judiciar, respectiv al emiterii certificatului constatator, întrucât cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, ce nu pot fi comparate. În plus, arată că este firesc ca o persoană să fie în deplină cunoștință a tuturor informațiilor relevante pentru a decide dacă va desfășura sau nu va desfășura raporturi comerciale cu o anumită persoană juridică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Decizia nr. 72 din 27 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.706/85/2019, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 495 alin. (1), (2), (3) și (5) din Codul de procedură penală**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Industrial Software — S.R.L. din Sibiu într-o cauză referitoare, în esență, la înregistrarea din oficiu de către Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Sibiu a informării transmise de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție cu privire la punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a societății anterior menționate. Curtea Constituțională a fost sesizată în urma admiterii căii de atac formulate de autoare împotriva încheierii prin care Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este consemnată în actul de sesizare a Curții, autoarea susține că dispozițiile legale criticate, care prevăd procedura de informare de către procuror a organului care a autorizat înființarea persoanei juridice și organului care a înregistrat persoana juridică cu privire la punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a respectivei persoane juridice, sunt de natură să afecteze desfășurarea activității de zi cu zi a societății, să creeze suspiciuni și sentimente de neîncredere publică, fiindu-i astfel atinsă reputația, imaginea, credibilitatea și stabilitatea, toate acestea având consecințe negative în plan economic, pe fondul vitezei de circulație a informațiilor. Mențiunea operată din oficiu de oficiul registrului comerțului privind punerea în mișcare a acțiunii penale aduce atingere libertății economice prin includerea în certificatul constatator a unor mențiuni care nu pot fi îndreptate decât după câțiva ani, având în vedere durata unui proces penal, și prejudiciază inclusiv persoanele fizice care beneficiază de pe urma bunăstării societății.

10. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat dând expresie doar unei obligații de informare a procurorului cu privire la punerea în mișcare a acțiunii penale, fără ca aceasta să însemne condamnarea persoanei juridice sau încălcarea drepturilor invocate de autoarea excepției. Instanța consideră că este necesar ca orice persoană să cunoască exact care este statutul unei persoane juridice cu care dorește să intre în relații economice și că emiterea certificatului constatator este utilă și necesară în cadrul relațiilor comerciale.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 495 alin. (1), (2), (3) și (5) din Codul de procedură penală, cu următoarea redactare:

— Art. 495 — Procedura de informare: „(1) *Procurorul, în cursul urmăririi penale, comunică organului care a autorizat înființarea persoanei juridice și organului care a înregistrat persoana juridică punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a persoanei juridice, la data dispunerii acestor măsuri, în vederea efectuării mențiunilor corespunzătoare.*

(2) *În cazul instituțiilor care nu sunt supuse condiției înregistrării sau autorizării pentru a dobândi personalitate juridică, informarea prevăzută la alin. (1) se face către organul care a înființat acea instituție.*

(3) *Organele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt obligate să comunice organului judiciar, în termen de 24 de ore de la data înregistrării, în copie certificată, orice mențiune înregistrată de acestea cu privire la persoana juridică. (...)*

(5) *Dispozițiile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător și în cazul luării măsurilor preventive față de persoana juridică.”*

15. Prevederile constituționale indicate în motivarea excepției sunt cele cuprinse în art. 44 alin. (2) teza întâi, referitoare la protecția proprietății private, art. 45 — *Libertatea economică* și ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) referitoare la principiile economiei de piață și obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea acesteia reclamă prejudiciile aduse imaginii și reputației sale prin aceea că, pentru situația în care împotriva unei persoane juridice a început urmărirea penală, textele de lege criticate prevăd obligația procurorului de a informa organul care a autorizat înființarea persoanei juridice și organul care a înregistrat persoana juridică despre punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a respectivei persoane juridice, la data dispunerii acestor măsuri sau a luării măsurilor preventive față de aceasta, astfel încât respectivul organ să efectueze mențiunile corespunzătoare.

17. Dispozițiile de lege criticate fac parte din capitolul II — *Procedura privind tragerea la răspundere penală a persoanei juridice*, care reprezintă una dintre procedurile speciale stabilite în titlul IV al Codului de procedură penală. Sub aspectul dreptului penal material, instituția răspunderii penale a persoanei juridice este reglementată în titlul VI al actualului Cod penal, fiind introdusă inițial în dreptul penal român prin Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006 (pentru instituția răspunderii penale a persoanei juridice a se vedea, pe larg, Decizia nr. 302 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1166 din 2 decembrie 2020, paragrafele 11-21, și Decizia nr. 156 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 8 iunie 2018, paragrafele 20-37).

18. Potrivit noii politici penale a legiuitorului, persoana juridică, cu excepția statului și a autorităților publice, răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice (art. 135 — Codul penal). Legiuitorul a prevăzut în privința răspunderii penale a persoanei juridice formele de vinovăție reglementate la art. 16 din Codul penal, adaptate manierei în care aceasta își desfășoară activitățile și poate săvârși fapte de natură penală, respectiv prin intermediul unui organ sau reprezentant al său. În vederea tragerii la răspundere penală a persoanei juridice, art. 136 din Codul penal reglementează pedepsele aplicabile persoanei juridice, și anume: pedeapsa principală a amenzii și o serie de pedepse complementare, respectiv: dizolvarea persoanei juridice, suspendarea activității

sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani; închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani; interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice pe o durată de la unu la 3 ani; plasarea sub supraveghere judiciară; afișarea sau publicarea hotărârii de condamnare.

19. Având în vedere, pe de o parte, calitatea specială de persoană juridică a subiectului activ al unei infracțiuni și relațiile de natură economico-financiară în care acesta se află cu alte persoane (fizice sau juridice) în desfășurarea zilnică a activității sale profesionale, și, pe de altă parte, natura pedepselor penale aplicabile acesteia, mai sus redată, concretizate uneori în dizolvarea persoanei juridice sau suspendarea activității acesteia, apare firească obligația procurorului de a informa organele abilitate cu înființarea și înregistrarea persoanei juridice cu privire la măsurile penale dispuse față de aceasta, ulterior începerii urmăririi penale, astfel încât, prin publicarea de către oficiul registrului comerțului a acestor informații, partenerii economici să fie notificați și avizați cu privire la situația respectivei persoane juridice.

20. Până la pronunțarea unei hotărâri definitive pot fi dispuse însă o serie de alte măsuri care afectează activitatea și patrimoniul persoanei juridice în cauză și, implicit, pe cea a societăților sau persoanelor cu care aceasta se află în relații comerciale, în acest sens fiind măsurile preventive și măsurile asigurătorii.

21. Astfel, în cursul urmăririi penale sau al judecății, judecătorul de drepturi și libertăți sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară sau instanța poate dispune măsurile preventive prevăzute la art. 493 alin. (1) din Codul de procedură penală, și anume: a) interdicția inițierii ori, după caz, suspendarea procedurii de dizolvare sau lichidare a persoanei juridice; b) interdicția inițierii ori, după caz, suspendarea fuziunii, a divizării sau a reducerii capitalului social al persoanei juridice, începută anterior sau în cursul urmăririi penale; c) interzicerea unor operațiuni patrimoniale, susceptibile de a antrena diminuarea activului patrimonial sau insolvența persoanei juridice; d) interzicerea încheierii anumitor acte juridice, stabilite de organul judiciar; e) interzicerea desfășurării activităților de natura celor cu ocazia cărora a fost comisă infracțiunea. De asemenea, potrivit art. 494 din Codul de procedură penală, împotriva persoanei juridice pot fi dispuse, în mod corespunzător, măsurile asigurătorii cuprinse la art. 249-256 și la art. 549¹ din același cod.

22. Referitor la scopul instituirii măsurilor preventive față de o persoană juridică cercetată pentru săvârșirea unei infracțiuni, Curtea Constituțională a reținut că acestea reprezintă modalități concrete prin care statul veghează la securitatea circuitului comercial și asigură acel climat de ordine și încredere la nivel economic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 896 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 29 iulie 2010, sau Decizia nr. 139 din 10 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 6 mai 2016, paragraful 45).

23. Prin urmare, obligația procurorului de informare a oficiului registrului comerțului cu privire la măsurile dispuse față de un operator economic (punerea în mișcare a acțiunii penale, trimiterea în judecată și măsurile preventive) răspunde imperativului de siguranță a circuitului comercial necesar desfășurării unei bune și sigure vieți economice. Această obligație a procurorului corespunde dreptului la informație consacrat, de principiu, în art. 31 din Constituție, drept corelativ în acest caz pe care îl au toți participanții la relațiile comerciale și care se concretizează prin posibilitatea de a avea la dispoziție date reale ce ar putea influența derularea relațiilor comerciale/de afaceri în care sunt implicați sau pe care ar dori să le inițieze cu

respectiva persoană juridică. În virtutea art. 135 alin. (2) din Constituție, statul are obligația să protejeze concurența loială și să creeze un mediu favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, astfel că punerea la dispoziție a anumitor informații cu privire la situația juridică a persoanelor juridice reprezintă o modalitate de realizare a unei astfel de obligații de mijloace, de natură să ofere mediului de afaceri stabilitate și un context predictibil pentru desfășurarea vieții economice. Acesta este și scopul legitim pentru care legiuitorul a impus profesioniștilor condiții stricte de înregistrare (guverdate de Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, în prezent abrogată) și de raportare a evenimentelor ce definesc desfășurarea activității lor economice, aceste date, dintre care unele au caracter public, fiind gestionate de oficiul registrului comerțului, instituție publică aflată în subordinea Ministerului Justiției. Potrivit art. 21 din Legea nr. 26/1990, astfel cum a fost completată prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 152/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul înregistrării în registrul comerțului (lege în prezent abrogată, dar aplicabilă temporal în speță), prin sistemul de interconectare a registrelor comerțului, Registrul central al comerțului pune la dispoziție publicului documentele și informațiile referitoare la profesioniștii înregistrați în registrul comerțului.

24. Faptul că anumite informații referitoare la punerea în mișcare a acțiunii penale, trimiterea în judecată sau luarea unor măsuri preventive devin opozabile *erga omnes* prin publicarea lor de către oficiul registrului comerțului nu poate împiedica asupra dreptului la protecția proprietății private, asupra libertății economice sau principiilor economiei de piață, statuate în art. 44 alin. (2) teza întâi, art. 45 și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, întrucât măsurile dispuse nu sunt ireversibile și nu cantonează vinovăția persoanei juridice câtă vreme nu a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă, ci urmărește exclusiv informarea și, implicit, protejarea celorlalți profesioniști sau persoane fizice care se află sau s-ar putea afla în relații comerciale cu respectiva persoană juridică.

25. Totodată, Curtea observă că autoarea excepției a susținut, atât în cuprinsul notelor scrise transmise la dosar ulterior sesizării sale, cât și prin concluziile orale prezentate în ședința publică de judecată, contrarietatea textelor legale criticate față de dispozițiile art. 1 alin. (5), art. 16 și art. 53 din Constituție, invocate din perspectiva lipsei de previzibilitate și,

respectiv, a generării unei situații discriminatorii a persoanelor juridice în raport cu persoanele fizice sub aspectul informațiilor privind starea juridică a acestora și eventualul lor caracter public, precum și față de prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pretins încălcate din perspectiva respectării prezumției de nevinovăție. Curtea constată însă că aceste critici nu pot fi analizate, întrucât au fost formulate direct în fața sa și nu în fața instanței judecătorești, ceea ce a dus la imposibilitatea punerii lor în discuția părților la momentul ridicării excepției de neconstituționalitate. Este adevărat că prezenta excepție a fost transmisă direct Curții Constituționale de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, în urma admiterii căii de atac formulate împotriva unei încheieri prin care, printre altele, Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale, însă criticile de neconstituționalitate anterior menționate nu au fost formulate nici în fața Tribunalului Sibiu, nici în fața instanței de control judiciar, ci direct în fața Curții Constituționale. Or, Curtea a statuat în jurisprudența sa că invocarea în susținerea excepției a unor dispoziții constituționale direct în fața Curții, și nu în fața instanței de judecată, contravine art. 10 alin. (2) și art. 29 alin. (1)-(4) din Legea nr. 47/1992, întrucât cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate rezultă din încheierea de sesizare și din motivarea scrisă a autorului, iar aceasta din urmă nu poate fi completată în fața Curții Constituționale cu elemente noi, ce nu au fost puse în discuția părților în fața instanței de judecată (Decizia nr. 63 din 25 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 14 februarie 2007, și Decizia nr. 517 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 2 iunie 2008). De altfel, Curtea a stabilit că invocarea în fața sa, în cadrul unei excepții de neconstituționalitate, a unui alt temei, care nu are nicio legătură cu cel invocat în sesizare și nici nu este o dezvoltare a acestuia, are semnificația ridicării unei excepții direct în fața Curții, eludându-se astfel prevederile art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 10 alin. (2) și art. 29 alin. (1)-(4) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012).

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Industrial Software — S.R.L. din Sibiu în Dosarul nr. 1.706/85/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 495 alin. (1), (2), (3) și (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 iulie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent-șef,
Claudia Margareta Krupenschi

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Strategiei naționale a hidrogenului 2025-2030 cu perspectiva anului 2050 și a Planului de acțiune pentru implementarea acesteia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă Strategia națională a hidrogenului 2025-2030 cu perspectiva anului 2050 și Planul de acțiune pentru implementarea acesteia, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Măsurile propuse prin Strategia națională a hidrogenului și Planul de acțiune pentru implementarea acesteia se aplică de către autoritățile/instituțiile publice implicate de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — Finanțarea măsurilor pentru implementarea Strategiei naționale a hidrogenului 2025-2030 cu perspectiva anului 2050 prin fonduri de la bugetul de stat se va realiza cu încadrarea în creditele de angajament și creditele bugetare aprobate anual autorităților/instituțiilor publice implicate, conform prevederilor art. 4 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

p. Ministrul energiei,

Pavel-Casian Nițulescu,

secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Marin Țole,

secretar de stat

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Diana-Anda Buzoianu

p. Ministrul transporturilor

și infrastructurii,

Ionuț Cristian Săvoiu,

secretar de stat

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,

Radu-Dinel Miruță

Ministrul muncii, familiei, tineretului

și solidarității sociale,

Petre-Florin Manole

p. Ministrul agriculturii

și dezvoltării rurale,

Violeta Mușat,

secretar de stat

Ministrul educației și cercetării,

Daniel-Ovidiu David

Ministrul sănătății,

Alexandru-Florin Rogobete

p. Ministrul afacerilor externe,

Clara Georgiana Staicu,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,

Florin-Alexandru Zaharia,

secretar de stat

București, 9 octombrie 2025.

Nr. 855.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER, PETROLIER
ȘI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

ORDIN

**privind aprobarea Actului adițional nr. 11/2025 la Licența de concesiune nr. 1.311/2000
a activității miniere de exploatare a andezitului industrial și de construcție din perimetrul Suseni,
județul Harghita**

Având în vedere:

- prevederile art. 13 și art. 211 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 24.1.1 din Licența de concesiune pentru exploatare nr. 1.311/2000;
- Referatul de aprobare emis de Direcția generală resurse minerale nr. DGRM 43.801 din 2.10.2025;
- Hotărârea Comitetului de Reglementare nr. 20 din 28.07.2025,

luând în considerare Hotărârea Guvernului nr. 776/2025 privind aprobarea Actului adițional nr. 10/2025 la Licența de concesiune nr. 1.311/2000 a activității de exploatare a andezitului industrial și de construcție din perimetrul Suseni, județul Harghita, având ca obiect prelungirea duratei de valabilitate,

în temeiul art. 211 alin. (2) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Actul adițional nr. 11/2025*), încheiat între Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, în calitate de concedent, și Societatea Romcim — S.A., în calitate de concesionar, la Licența de concesiune nr. 1.311/2000 a activității miniere de exploatare a andezitului industrial și de construcție din perimetrul Suseni, județul Harghita, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 807/2000 privind aprobarea unei

licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială de Producție Industrială Româno-Germană „Hamerock” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 26 septembrie 2000, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier
și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon,
Ionuț Sorin Banciu

București, 7 octombrie 2025.
Nr. 871.

*) Actul adițional nr. 11/2025 se comunică părților semnatare.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER, PETROLIER
ȘI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

ORDIN

**privind aprobarea Actului adițional nr. 5/2025 la Licența de dare în administrare nr. 1.075/1999
a activității miniere de exploatare a nămolului terapeutic din perimetrul Lacu Sărat I —
Sectorul Estic, județul Brăila**

Având în vedere:

- prevederile art. 13 și art. 211 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 23.1.1 din Licența de dare în administrare pentru exploatare nr. 1.075/1999;
- Referatul de aprobare emis de Direcția generală resurse minerale nr. DGRM 43.805 din 2.10.2025;
- Hotărârea Comitetului de reglementare nr. 18 din 4.07.2025,

luând în considerare Hotărârea Guvernului nr. 778/2025 privind aprobarea Actului adițional nr. 4/2025 la Licența de dare în administrare nr. 1.075/1999 a activității miniere de exploatare a nămolului terapeutic din perimetrul Lacu Sărat I — Sectorul Estic, județul Brăila, având ca obiect prelungirea duratei de valabilitate,

în temeiul art. 211 alin. (2) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul

Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Actul adițional nr. 5/2025*), încheiat între Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon și Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, la Licența de dare în administrare nr. 1.075/1999 a activității miniere de exploatare a nămolului terapeutic din perimetrul Lacu Sărat I — Sectorul Estic, județul Brăila, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 810/2000 privind

aprobarea unei licențe de dare în administrare a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Ministerul Muncii și Protecției Sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 26 septembrie 2000, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier
și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon,
Ionuț Sorin Banciu

București, 9 octombrie 2025.
Nr. 875.

*) Actul adițional nr. 5/2025 se comunică părților semnatare.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER, PETROLIER
ȘI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

ORDIN

**privind aprobarea Actului adițional nr. 5/2025 la Licența de concesiune nr. 1.145/2000
a activității de exploatare a bentonitei din perimetrul Orașul Nou-Mujdeni I-II, județul Satu Mare**

Având în vedere:

- prevederile art. 13 și art. 21¹ alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 24.1.1 din Licența de concesiune pentru exploatare nr. 1.145/2000;
- Referatul de aprobare emis de Direcția generală resurse minerale nr. DGRM 43.806 din 2.10.2025;
- Hotărârea Comitetului de reglementare nr. 21 din 6.08.2025,

luând în considerare Hotărârea Guvernului nr. 777/2025 privind aprobarea Actului adițional nr. 4/2025 la Licența de concesiune nr. 1.145/2000 a activității de exploatare a bentonitei din perimetrul Orașul Nou-Mujdeni I-II, județul Satu Mare, având ca obiect prelungirea duratei de valabilitate,

în temeiul art. 21¹ alin. (2) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Actul adițional nr. 5/2025*), încheiat între Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, în calitate de concedent, și Bentonita — S.A., în calitate de concesionar, la Licența de concesiune nr. 1.145/2000 a activității de exploatare a bentonitei din perimetrul Orașul Nou-Mujdeni I-II, județul Satu Mare, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 806/2000 privind aprobarea unei licențe de concesiune

a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Bentonita” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 26 septembrie 2000, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier
și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon,
Ionuț Sorin Banciu

București, 9 octombrie 2025.
Nr. 876.

*) Actul adițional nr. 5/2025 se comunică părților semnatare.

MINISTERUL
ECONOMIEI,
DIGITALIZĂRII,
ANTREPRENORIATULUI
ȘI TURISMULUI
Nr. 2.035
din 26 septembrie 2025

MINISTERUL
FINANTELOR
Nr. 1.701
din 16 octombrie 2025

MINISTERUL
MUNCII, FAMILIEI,
TINERETULUI
ȘI SOLIDARITĂȚII
SOCIALE
Nr. 2.101
din 2 octombrie 2025

ORDIN

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2025 pentru Societatea Fabrica de Pulberi — S.A.
Făgăraș — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.,
aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Digitalizării,
Antreprenoriatului și Turismului**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului, ministrul finanțelor și ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2025 pentru Societatea Fabrica de Pulberi — S.A. Făgăraș — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
digitalizării,
antreprenoriatului
și turismului,
Radu-Dinel Miruță

p. Ministrul finanțelor,
**Florin-Alexandru
Zaharia,**
secretar de stat

p. Ministrul muncii,
familiei, tineretului
și solidarității sociale,
**Gheorghița Daniela
Barbu,**
secretar de stat

MINISTERUL ECONOMIEI, DIGITALIZĂRII, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI
Societatea Fabrica de Pulberi — S.A. Făgăraș — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.
Adresa: Str. Extravilan nr. 1, Făgăraș
Cod unic de înregistrare: RO 21727401

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2025

		mii lei	
	INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2025
0	1	2	3
I.	VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	24.836
1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	24.826
a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
2	Venituri financiare	5	10
II	CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	21.277
1	Cheltuieli de exploatare (Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18), din care:	7	21.262
A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	8	5.438
B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	194
C.	cheltuieli cu personalul (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17), din care:	10	14.818
C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	6.111
C1	ch. cu salariile	12	4.819
C2	bonusuri	13	1.292
C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	8.267
	cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	
C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	320
C5	cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	17	120
D.	alte cheltuieli de exploatare	18	812
2	Cheltuieli financiare	19	15
III	REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)(Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	3.559
IV	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	569
2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V	PROFITUL /PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd.26=Rd.20-RD.21-RD.22+Rd.23-Rd.24-RD.25), din care:	26	2.990
1	Rezerve legale	27	178
2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	2.659
4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29,30,31 (Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd.31))>=0	32	
7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende cuvenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	
a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	35	
b)	- dividende cuvenite bugetului local	36	
c)	- dividende cuvenite altor acționari	37	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2025
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	125.675
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	125.675
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	162
	2	Nr.mediu de salariați total	51	162
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	9.940
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	53	9.940
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	497
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf.Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană)	55	497
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=Rd.6/Rd.1)x1000	57	856,7
	9	Plăți restante	58	35
	10	Creanțe restante	59	244

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

**) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

